

udover, hvad der efter Lodsloven vilde have paahvilet Kassen, hvis Lodserne ved deres Overgang i dansk Tjeneste paa sædvanlig Maade var blevet ansatte som Lodser. Størrelsen af det eller de Beløb, som herefter vil være at betale til Lodspensionskassen, fastsættes af Marineministeren, der ogsaa giver de nødvendige nærmere Bestemmelser om Beregningen af Lodsernes Pension. Staten indtræder i Lodsernes Ret overfor de vedkommende tyske Pensionskasser.

e. Den i Lodslovens § 49 sidste Stykke omhandlede Bidragsprocent fastsættes for de under Punkt a. nævnte Statslodserier i de sønderjydske Landsdele til 8 pCt. for Aaret 1920. For Aaret 1921 bestemmes Bidragsprocenten paa Grundlag af den pensionsgivende Indtægt i 1920 i dansk Lodstjeneste.

f. Bekostningen ved Afmærkningen af Farvande, som efter Bestemmelserne i Lodslovens § 43 skal afmærkes ved vedkommende Havnebestyrelses Foranstaltning kan, i Tilfælde af at saadan Afmærkning hidtil har paahvilet Staten, overtages af den danske Stat, indtil den senest 5 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden overgaar til den paagældende Havn. Tidspunktet for Overgangen bestemmes af Marineministeren i Forbindelse med Ministeren for offentlige Arbejder.

§ 3.

Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden bestemmes ved kongelig Anordning.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Med de Ændringer i Lodslovens Bestemmelser, som indeholdes i dette Lovforslags § 2, vil dansk Lovgivning paa de under Marineministeriet henhørende civile Institutioners Omraader kunne indføres i de sønderjydske Landsdele straks ved disses Forening med Kongeriget.

Til § 2.

ad a. Lodsningen i de til de sønderjydske Landsdele stødende Farvande besørjes af Lodser, der er ansatte ved tyske Statslodserier. Disse vil det formentlig være naturligt at bevare som danske Statslodserier, men saa vidt det kan skønnes, vil et Par Lodserier blive overflødige, og disse skulde Marineministeren da have Bemyndigelse til at nedlægge uden paany at sætte Lovgivningsmagten i Virksomhed.

ad b. Det vides, at en Del af de ved nuværende tyske Statslodserier ansatte Lodser er villige til at søge Genansættelse, naar disse Lodserier bliver danske, og det maa anses for naturligt og rimeligt, at saadan Genansættelse finder Sted, naar

Omstændighederne iøvrigt ikke taler derimod. Da det imidlertid er muligt, at enkelte af Lodserne ikke findes skikkede til dansk Lodstjeneste, maa det anses for rettest, at de ikke straks knyttes altfor fast til Tjenesten. Af Hensyn til de Lodser, som man ønsker at genansætte, foreslaas det at se bort fra Fordringerne til Styrmandsbevis, der heller ikke er nødvendigt, naar den paagældende i en Række Aar har vist sig som en dygtig Lods i de Farvande, i hvilke han har lodset og vedblivende skal lodse. Ligeledes anser man det for rimeligt, at disse Lodser, der allerede har gjort flere Aars Tjeneste, straks faar Adgang til fuld Andel i Lodsindtægterne.

ad c. At Lodspersonellet ved de Lodserier i de sønderjydske Landsdele, der opretholdes som danske Statslodserier, bliver forpligtet til at indtræde i den fælles Lodspensionskasse, maa anses for nødvendigt, da de ellers vilde blive de eneste danske Lodserier udenfor Kassen (København dog undtagen).

ad d. Det maa anses for rimeligt, at der ved Beregning af den Pension, der